ÒPERA POPULAR DE BARCELONA

TEMPORADA 2024-2025

Palau de la Música Catalana

L'elisir d'amore

Gaetano Donizetti

un espectacle de Jaume Villanueva

Dissabte 22 de març 2025 - 18:00 h.

Òpera en dos actes

I acte: 70 min. / 15 min. entreacte / II acte: 50 min.

«De bon matí, a quarts de set,
la mare em desperta i em vesteix de blanc,
faixa vermella, espardenyes de vetes
i la barretina a les mans. Amb la son als ulls
i amb aquella tremolor als genolls d'emoció
dels dias assenyalats, anem cap a la plaça Nova.
Ben aviat espetega la traca i comença la cercavila.
"Tirin, tirin pels gegants!". Avui és Sant Roc»

Amb la son als ulls, Xavier Cordomí.

ÍNDEX

Aquesta és la 2a representació de L'elisir d'amore d'Òpera Popular de Barcelona al Palau de la Música Catalana.
Estrena el dia 12 de gener de 2025

EL CINQUÈ ELEMENT 4

GEGANTS A L'ESCENARI 7

SINOPSI ARGUMENTAL ORIGINAL 10

SINOPSI DEL NOSTRE ARGUMENT 11

ACTE I 12

ACTE II 13

FITXA ARTÍSTICA 17

CURRÍCULUMS 31

FRICANDÓ DE FESTA MAJOR 32

ESPECTACLES D'ÒPERA POPULAR DE BARCELONA 33

SEGUEIX-NOS 34

EL CINQUÈ ELEMENT

Homenatge a la bellesa iconoclasta de la cultura popular

Fabulant sense témer, i amb risc d'equivocar-se, podria afirmar-se que una de les missions fonamentals de l'òpera és persuadir-nos de l'existència d'un món on la felicitat queda sempre a mercè d'una nostàlgia indissoluble, invisible i gairebé indetectable, com l'èter que flueix a flor de pell.

Enginyeria dramàtica de complicada justificació, aquesta substància musical es manifesta escènicament per conformar un elixir indeterminat i eteri que es fon amb les ànimes dels espectadors creant un cinquè element que confereix l'atribut de l'aparença a la música, la fa visible i tangible , i ens permet enamorar-nos de la seva imatgeria material.

En un món maniqueu, sense matisos, que exigeix constantment la transformació resolutiva del subjecte per evitar l'habitual condemna d'apostasia, aquesta propietat prodigiosa de la música: l'òpera —tal com la vivim: el cinquè element—

sigui possiblement un dels darrers recers que va suscitar el romanticisme en desposseir de qualsevol condició mercenària l'essència vital de l'art i transformar-la en un acte amor.

Legitimant, per contemporitzar, el bucòlic costumisme del llibret sorgeix aquest Elisir de Ciutatbella; una història propera i familiar on els vilatans es transformen en els nois i noies de la coral, o en els ballarins de dansa tradicional de l'esbart local. El llogaret, ara una plaça de la ciutat, es vesteix de festa major traient al carrer gegants i capgrossos, per donar la benvinguda a Adina Caballé, la cèlebre soprano lírica local que ha aconseguit transformar-se en una estrella de fama universal. La festa de benvinguda és l'alegre teló de fons del seu festeig amb dos antics amors d'adolescència que han esdevingut un policia i un escombriaire del veïnat. La posada en escena no deixa de ser, doncs, un humil exercici costumista d'evocació a una manera de ser i de sentir instintivament barcelonina; un tribut sentimental a una vella i coneguda sensació ciutadana d'arrelament secular que es va autofagocitant, inevitablement i sense demora, en concomitància amb la transformació que experimenta la ciutat.

Potser aquesta que intentem retratar sigui l'última escletxa oberta al record, a aquella incontenible malenconia que suscitava sentir, des del llit, el flautí i el timbal anunciant a trenc d'alba, entre el repicar de campanes, que començava la festa major.
Incrèduls i amb recel, intentant evitar aquest vent que ens va esborrant la innocència a mida que ens fem grans, hem invocat la providencial intervenció del prodigiós Dulcamara. Esperem que el seu Elixir ens torni determinada infantesa lluminosa per poder assistir, atònits i meravellats, a l'anàrquica desfilada dels gegants. Amos d'engrut i de cartró, paradoxals senyors d'una ciutat bella, commovedora, acollidora i tendra, on qualsevol miracle és possible i sempre és Festa Major.

Conscients que aquesta escenificació no podia convertir-se en sentiment sense haver tocat, d'amagat, la pana de la falda del gegant «amb la son als ulls...», donem la més grata benvinguda als ballarins de l'Esbart Català de Dansaires i a l'Associació de Festes de la Plaça Nova, al seu president, Xavier Cordomí, als seus meravellosos capgrossos i gegants i a l'amic Amadeu Carbó, generós divulgador dels secrets més recòndits del costumari català a qui tant deu aquesta festa.
Paradigma edènic de l'amor, ens agradaria que aquest Elisir d'Òpera Popular fos com l'eterna festa major dels setze anys, candorosa, incauta i sufocant; oberta i expectant a tots els estímuls que va descobrint.
Gràcies a tots per compartir l'expressió més càndida i pura de l'esperit de la felicitat amb aquesta òpera consumada per amants invulnerables del seu art; sublims amateurs pletòrics de generositat que volen brindar a cada nota, a cada gest i a cada instant, l'existència d'un món on la felicitat queda sempre a mercè d'una nostàlgia indissoluble, invisible i gairebé indetectable, com l'èter que flueix a flor de pell.

GEGANTS A L'ESCENARI

La versió de l'Elisir d'Amore de Gaetano Donizetti, que Òpera Popular Barcelona posa en escena és singular i amb un punt de risc interessant. El seu director d'escena, Jaume Villanueva, ha decidit tensionar el libretto i donar-li a l'acció una nova localització, la Barcelona vella, un nou temps, el nostre, i jugar amb elements de la cultura popular barcelonina, on els gegants festius hi tenen un paper destacat. Aquesta posada en escena esdevé un homenatge a una Barcelona veïnal i propera, on els seus carrers i places son torrents de vida, especialment en els moments de festa major. Una Barcelona que poc a poc va desdibuixant-se per donar pas a una altra ciutat massificada i poc amable amb les coses més senzilles i populars i per què no dir-ho: autèntiques.

Però anem al gra, de la presència de gegants en escenaris teatrals com a elements dramaturgics en coneixem diverses experiències. En aquest article n'exposarem algunes. Però abans cal posar en valor que aquests elements festius ja van neixer com baluernes teatrals que participaven en les representacions de la festa del Corpus Christi. En el cas dels gegants a Barcelona coneixem un gegant Goliat ara fa 700 anys.

És el moment ara de fer una aproximació a les intervencions de gegants dalt dels escenaris.

L'any 1892 el comediògraf Julià Carcassó (1856 -1916) signava "Los Gegants de la Ciutat. Quadro de costums barceloninas. En un acte i en vers". La peça és una comèdia d'embolics, amb personatges arquetípics. L'acció passa en dependències de l'Ajuntament de Barcelona dies abans de la festa del Corpus, precisament en el moment que els treballadors municipals estan muntant, vestint i pentinant els gegants de la Ciutat. Aquests acaben per ser una escenografia funcional que propicia tota l'acció còmica d'entrades, sortides i equívocs.

Més endavant, sis anys més tard, el 29 de novembre de 1898 s'estrenava al Teatro de la Zarzuela de Madrid "Gigantes i Cabezudos" una sarsuela amb libreto de Miguel Echegaray i Eizaguirre i música de Manuel Fernández Caballero. L'acció amb el rerefons constant de la Guerra de Cuba, transcorre a Saragossa en dates properes al 12 d'octubre festa de la Mare de Déu Pilar. Els gegants i capsgrossos propis d'aquesta festivitat són utilitzats dramaticament per tal de remarcar, d'enfatitzar al·legoricament característiques tòpiques del poble aragonés. Pilar, la protagonista, canta "Los aragoneses somos Gigantes por nuestra fuerza de voluntad y Cabezudos por nuestra tozudez".

Seguim amb aquest viatge de gegants als escenaris amb l'Auca del Senyor Esteve estrenada el 12 de maig de 1917 al teatre Victòria de Barcelona. Santiago Rusiñol va fer aquesta adaptació teatral d'una novel·la que ell mateix va publicar l'any 1907.

L'acció majoritàriament passa dins la Puntual, una botiga de vetes i fils que és la clau de volta de tota una estructura familiar i una manera d'entendre el món. Ramonet, fill de l'Esteve, amb aspiracions a una vida lliure i dedicada a l'art, entra en conflicte amb tota aquesta vida endreçada i d'ordre que la botiga li te reservada. En aquest cas els gegants apareixen en la famosa escena de la processó del Corpus que en la majoria dels casos es resol fent-la passar per davant de la botiga i que l'espectador veu des de dins la botiga. La porta i aparadors esdeven un punt de nexe de dos móns el feixuc i asfixiant de la Puntual i del que en Ramonet vol fugir i el món exterior en aquest cas una Barcelona en festa.

No podem fer un tancament d'aquest text sense fer una menció a la companyia COMEDIANTS que al llarg de la seva història han fet ús de la imatgeria festiva com d'altres elements de la festa per tal de crear un llenguatge teatral pròpi. Non Plus Plis (1972) Catacroc (1973) son uns bons exemples dels seus inicis.

Amadeu Carbó

SINOPSI ARGUMENTAL ORIGINAL

L'òpera es desenvolupa al típic llogaret bucòlic del segle XIX; un poblet perdut dels de sempre; un lloc on tothom es coneix i on l'arribada de venedors proporciona una manera important d'entreteniment per els vilatans. La varietat és un bé escàs a l'ombrívol poblet que descriuen Gaetano Donizetti i el seu llibretista Felice Romani. Descartat l'amor d'Adina, l'únic futur que s'obre davant de Nemorino, per fugir del sufocant futur que li ofereix el recòndit llogaret, és abraçar la incerta il·lusió d'una vida heroica com a soldat encara que fer-ho, segurament, pugui portar-lo a una mort prematura. Però; quins miracles pot obrar una ampolleta de bordeus! i, miracle!, Adina no pot resistir-se davant aquesta mostra d'amor, i cedeix els encants de l'audaç Nemorino, caient als seus braços. En veure el que ha passat, fins i tot Dulcamara es queda atònit davant l'energia i la transformació alliberades pel seu engany quan, de sobte i per efecte de l'amor, un món desolat i anhelant, es transforma en un univers de color i fantasia que s'obre als espectadors amb l'esperança de la música per transformar-los també.

Estrenada per primera vegada al Teatre Cannobiana, Milà, 1832. L'Elisir d'Amore ha estat una de les comèdies operístiques més populars durant gairebé dos segles. La felicitat que procura l'Elisir se sustenta en una història que combina hàbilment arquetips còmics amb un desenvolupament sentimental d'una dolçor poc comuna, tan agradable i tan propera com ho seria a la millor comèdia musical d'avui mateix.

SINOPSI DEL NOSTRE ARGUMENT

Cau la tarda. Festa Major de Ciutatbella. El veinat de la plaça es prepara per donar la benvinguda a l'Adina Caballé. Aquella noieta, que cantava amb la coral, s'ha convertit en una aclamada soprano de reconeguda fama mundial.

En Nemorino Aragall, corista amateur i humil escombriaire municipal (que porta, a més, el bar de la plaça) està enamorat de l'Adina des que eren nens i cantaven caramelles plegats. A la coral infantil també cantava el Belcore Pons que, amb el pas del temps s'ha fet mosso d'esquadra i cap de la colla dels dragons del barri.

A Belcore sempre li ha fet tilín a l'Adina i sembla que el record no s'ha esborrat tot i el pas dels anys.

Expectant devant l'encontre, després de tants anys, Nemorino te el cor trencat perquè, ara, convertida en una Diva de la lírica —en un ídol mundial que ven més discos que Madonna, que ha enregistrat un disc amb Lady Gaga i que ha cantat amb Rosalia al Motomami III— l'Adina resulta definitivament inaccesible per al cor trencat d'un humil funcionari del Barcelona neta, com és el cas.

Tant mateix, l'irrupció a la festa major d'un tal Dulcamara Montarsolo—alquimista venecià, fugitiu de la Interpol, que es fa passar per lleidetá mentre predica les bondats d'un elixir màgic amb tot de propietats— canviarà el curs previsible d'una història repleta de les més belles melodies de tots els temps que l'òpera mai hagi donat.

ACTE I

Obrint un cant de benvinguda a Adina, les caramelles sorprenen Nemorino que s'ha quedat tota la nit escombrant la plaça, i fent guàrdia dels Gegants. Després de que l'alcalde imposi, a l'Adina, la medalla d'or de la ciutat, com a regal de benvinguda, mentre Nemorino canta la seva bellesa, la germanor de Caramelles obsequia l'Adina amb l'edició de luxe del Llibre dels amors de Tristan i d'Isolda, els gegants de Ciutatbella.

Fent ús de la tradició imperant, l'Adina canta per a tothom la llegenda llegendària dels gegants que narra el llibre. Acte seguit, capitanejant els cavallets de Sant Roc, es presenta en Belcore envoltat de les belleses de les antilles, una comparsa de la festivitat. L'antic primer amor d'Adina, s'ha convertit en un atractiu sergent dels mossos en l'actualitat.

Esperonat pel desig popular, donada la bellesa de la seva veu, home banal, coqueteja amb Adina i aviat li proposa matrimoni, amb l'excusa de cantar una vella cançó demanat prometatge. Fent broma amb la cançó, l'Adina li respon que necessita temps per pensar en la proposta. Quan la comitiva abandona la plaça, vencent la seva timidesa, Nemorino declara els seu amor a l'Adina, però aquesta el rebutja aconsellant-li que faci com ella i que es dediqui a canviar tot sovint d'amants.

L'arribada del doctor Dulcamara, acompanyat de dos joves i menesterosos ajudants, crida l'atenció del seguici d'Adina que es queda a contemplar la comèdia del quincaller. Dulcamara viatja de banda a banda per vendre una medicina que, segons ell, pot curar qualsevol malaltia. Nemorino té una idea i compra a Dulcamara una poció d'amor; el doctor afirma que el farà irresistible. (Però no li diu que la "poció" no és més que una barreja de xibeca i fanta taronja!). Nemorino beu la poció de seguida i després, ebri, coqueteja amb les dones del poble. Inesperadament, això molesta Adina. Enfadada, decideix casar-se amb Belcore aquell mateix dia.

ACTE II

La gent del poble es reuneix per al banquet de noces. L'Adina aparenta estar feliç, però amaga la tristesa que sent perquè Nemorino no hi és. Arriba el notari, el casament és inminent. Nemorino busca Dulcamara desesperadament, ja que confia que una segona dosi de la poció, vencent la seva timidesa, faci que l'Adina s'enamori d'ell i renunciï a casar-se amb Belcore.

Mentrestant, Gianetta, la representant de l'Adina revela un secret a les dones del poble: l'onclet conco de Nemorino ha mort i ha deixat tots els seus diners al seu nebot. Quan Nemorino arriba a la plaça principal, pocs minuts després, totes aquestes dones se li acosten deleroses de casar-se am ell. Adina, gelosa, trenca en plor. Quan Nemorino la veu plorar, s'adona que l'estima. Adina finalment admet que l'estima tant com ell l'estima a ella. En aquell moment, Dulcamara informa a Nemorino que ha heretat la fortuna del seu oncle. Mentre tothom celebra, Dulcamara explica que la seva poció màgica no només fa que la gent s'enamori, sinó que també pot convertir pobres en rics. Aconseguida la felicitat, com una Mary Poppins mistificada, entre visques i alegrois dels barcelonins entusiasmats, Dulcamara abandona Ciutatbella a la recerca d'altres cors trencats per arreglar.

FITXA ARTÍSTICA

Música de **Gaetano Donizetti**
Libreto de **Felice Roman**
Un espectacle **de Jaume Villanueva**

Orquestra de Cambra Terrassa 48
dirigida per **Josep Miquel Mindán**
Violí concertino **Quim Térmens**
Directors del cor **Pablo Morales, Miquel Villalba**
Mestres repetidors **Andrea Álvarez, Jordi Romero, Juli Rodríguez**

Posada en escena **Jaume Villanueva**
Disseny de vestuari **Enric Boxadera**
Vestit de núvia **Mar Rodríguez Atelier**
Coreografía **Isa Moren**
Iluminació **Joan Pallejà**
Vestuari i utilleria **Anaïs Roca, Eulàlia Turull**
Caracterització **Laura Liñán, Mary Cortes**
Regidoria **Carla Ortuño, Dídac Navarro**
Directora de producció **Marina Negre**

Luminotècnia **IMESDE**
Vestuari i atrezzo **Rafató Teatre**
Fotografia **Cristina Forés**
Video **MIC Grup i Foccos**

agraïments molt especials a **Amadeu Carbó i Xavier Cordomí**

Una producció de **Jeloudoli** per
Òpera Popular de Barcelona

amb el suport de Institut Català de les Empreses Culturals · Generalitat de Catalunya · Gobierno de España · Ministerio de Cultura · inaem Instituto Nacional de las Artes Escénicas y de la Música

Solistes

Aseel Massoud, Adina Caballé
Adrià Mas, Nemorino Aragall
Xavier Casademont, Belcore Pons
Joan G. Gomà, doctor Dulcamara Montarsolo
Ayelén Seras, Giannetta de los Ángeles

Cor

Sopranos
Ekaterina Ésin
Leyna Díaz
Alba Martínez
Victorina Pérez
Laura Tena
Ana Yanini

Tenors
Ot Oset
Àlex Otero
Josep Perea
Albert Valero
Roger Vicens

Mezzosopranos
Júlia Cervera
Edith López
Marta Mateu
Nadia Ruseva
Rocío Seras

Baixos
Raúl Blanguino
Germán Casetti
Jordi García
Carles Salmons
Ariel Seras

Ballet

Claudia Barber
Ana Cacheiro
Jana Chaos
Dolça Gallego
Martina López
Jana Sans

Aparició estelar

Alicia Lluís

Figuració

Amneris Belmonte - Nena
Nacho Díez - Batlle i notari de Sant Martí de Ciutat Bella
Santi Ferrer - Harrison Gold, Guardaespatlles d'Adina
Lis Jutglar - Consellera de cultura
Cuca Orriols - Regidora de cultura i festes
Amparo Mota, Esperança Bel, Olga Prades, Albano García- Vilatants

Amb la col·laboració del
Conservatori Professional de Dansa de l'Institut del Teatre, l'Escola La Caixa i l'Escola de dansa Isa Moren

Orquestra:

Violins primers

Quim Térmens
Pere Bartolomé
Judith Ortega
Maria Perera

Violins segons

Núria Mesalles
Aleix Puig
Humbert Rovira
Inés Sanchís

Violes

Arabela Fernández
Félix Gallego

Violoncels

Manuel Martínez del Fresno
Clara Manjón

Contrabaix

Sebastien Forest

Flauta + Piccolo	**Bernat Castillejos**
Oboè i corn anglès	**Enric Tudela**
Clarinet	**Carles Pertegaz**
Fagot	**Daniel Gálvez**
Trompeta	**Marc Monzonis**
Trompa	**Pau Valls**
Trombó	**Jordi Gómez**
Tímpani	**Marc Casas**

Amb la col·laboració de:
Gegants i capgrossos de l'Associació de Festes de la Plaça Nova
Alexandre Aymerich, Roc Cabanes, Ainara Cuenca, Xavier Luquin, Sergi Montejo, Bernat Roman, Jana Saltó, Joaquim Salvà, Laia Pontones.

Els gegants: **Roc i Laia**
Els capgrossos: **Tano, Beco i en Llorenç**

Dansaires de l'Esbart Català de Dansaires
Guillem Amorós, Urgell Arranz, Joan Ignasi Calabuig, Noa Carulla, Aina Dies, Pau Duch, Mar Lleras, Sílvia Martín, Albert Moncada, Maria Poch, Montserrat Poch, Joan Yuste.

Equip tècnic de l'Esbart català de Dansaires
Anna Bigas, Joana Duch, Núria Fabra, Anna Ferri, Josep M. Fuentes, Montserrat Garrich, Jordi Lleras, Joana Pedereira, Enric Poch

L'elisir d'amore, és una creació filarmónica de
ÒPERA POPULAR DE BARCELONA

Administradora artística
Cristina Raventós

Direcció artística
Èric Varas
Xavier Puig
Josep Miquel Mindán
Quim Termens

Director artístic adjunt
Jaume Villanueva

Patrons fundadors honoraris
Josep Arias Velasco
Jordi Ribera Bergós

CURRÍCULUMS

Josep Miquel Mindàn
director musical

Nascut a Igualada el 28 d'octubre de 1983, va iniciar els estudis musicals a l'Escola de Música d'Igualada a l'edat de cinc anys. Posteriorment, va realitzar una diplomatura com a mestre especialitzat en educació musical a la UAB. Ha estudiat direcció coral a ESMUC. En aquest període ha treballat amb: Mireia Barrera, Josep Vila i Johan Duijck.

El 2008 inicia els seus estudis de direcció al Wien Konservatorium Privatuniversität de Viena on ha treballat amb Georg Mark, David Aronson i Guido Mancusi. Va completar la formació amb Masterclass de Pierre Cao, Jordi Mora, Antoni Ros Marbà, Alexander Joel i Manuel Hernández Silva.

Ha estat director de cor de les produccions: Le Nozze di Figaro 2008, Die Zauberflöte 2009, Suor Angelica 2010 i Dialogue des Carmelites 2011. El tancament dels seus estudis a Viena es va celebrar el 14 de maig de 2012 amb un concert a la Ràdio Kulturhaus amb l'Orquestra Slowakische Philharmonie on va obtenir els més alts ratings.

Actualment, director musical de la Jove Orquestra Simfònica d'Anoia i la Simfònica Tekhné, el cor Contrapunt Vocale i la coral Ginesta.
Al camp operístic cal destacar les produccions d'Il Trovatore i La Traviata amb la companyia Operavia de Viena durant les temporades 2017 i 2018 i les produccions de La Traviata, La Bohème i la Flauta Màgica al Palau de la Música Catalana.
Ha dirigit, entre d'altres, l'Orquestra Simfònica del Vallès, l'Orquestra Ciutat d'Elx, l'Orquestra del Wien Konservatorium Privatuniversität, la Slowakische Philarmonie, l'Orquestra de Girona, la Wiener Tonkunstvereinigung, el Neues Atelier Wien, l'Orquestra del Reial Cercle Art Barcelona, Camerata Eduard Toldrà, Orquestra Terrassa 48 i OTEM (Orquestra Terres de Marca) amb què manté una estreta relació professional. Al camp coral ha dirigit el Wiener Kammerchor en qualitat d'assistent, el Cor Anton Bruckner de Barcelona, el Cor de noies EXAUDIO, Choram Publico de Viena i el Cor Albada de l'agrupació Cor Madrigal.

Jaume Villanueva
posada en escena

Llicenciat en interpretació per l'Institut del Teatre de Barcelona, és director i autor teatral; actor, ajustador i director de doblatge; i director i guionista de ràdio i televisió. Debuta en la direcció el 1982 amb Zoo Story, d'Edward Albee, traduït per Terenci Moix.
Aquest mateix any va guanyar el Premi Nacional Adrià Gual al millor projecte de direcció per La desaparició de Wendy,de Josep M. Benet i Jornet; protagonitzada per Martí Galindo i Loles León, un gran èxit de públic i crítica a Madrid i a Barcelona. Incapaç de plantejar qualsevol estratègia mercenària que el faci medrar, només dirigeix quan se sent íntimament implicat en les obres que l'apassionen. Amor a mitges, d'Allan Aikbourn; El supervivent, de Manuel Vázquez Montalbán; La veu humana, de Jean Cocteau; Carpa Barcelona (que dirigeix obligat per Mario Gas per a l'Olimpíada Cultural); Tirant lo Blanc; 1789, La Revolució, per a Catalunya Ràdio, són algunes de les seves produccions més personals. El 2005, gràcies a la inoblidable amistat de J. Arias Velasco, funda Octubre Teatral, potser l'etapa més brillant de la seva controvertida carrera teatral.
Con Belisa, de Federico G. Lorca, que el fa mereixedor de de la nominació com a millor director visitant per l'Association of Entertainment Critics of New York (ACE);

després d'una aclamada gira nacional i una brillant temporada al Teatro Español, l'obra realitza una extensa gira internacional; cal destacar l'extraordinària acollida als teatres d'Estats Units i Mèxic, on va inaugurar el Festival Cervantino. El llanto, un altre Lorca representat en teatres tan emblemàtics com The Carnival de Miami, La Barraca de Lisboa, Teatre Poliorama de Barcelona, o Teatro Español de Madrid on va fer una brillant temporada; aclamat unànimement pel públic i la crítica internacional ha estat finalista als premis Max (2009 i 2010).

La Vampira del Raval de Josep Arias Velasco amb música de Albert Guinovart, uns dels espectacles més estimats pel públic de Barcelona, va obtenir cinc Premis Butaca y un Max a la millor composició musical. Romance de Curro el Palmo, concebut a partir de la cançó de Serrat; retrat de la Barcelona xarnega immigrant és el seu espectacle més inusual: estrenat al Festival Grec de Barcelona, amb Nacho Blanco, Quiqui Morente i Antonio Canales, considerat, entre els experts, un dels millors musicals flamencs de tots els temps, tanca, per ara, el periple Octubre Teatral. Fundador de Òpera Popular de Barcelona, gràcies a Cristina Raventós, en l'actualitat posa òperes en escena amb total felicitat.

Orquestra de cambra Terrassa 48

Fundada en la seva forma i filosofia actuals l'any 2000, el conjunt ha donat un gran impuls i difusió de la música per a formació d'orquestra de cordes amb uns programes que combinen una gran investigació i proximitat.

L'OCT48 ha realitzat concerts per tota la geografia catalana i per l'estat espanyol, ha col·laborat en importants produccions simfonicocorals i ha fet enregistraments pels segells Ars Harmònica, Ma de Guido, la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió i pel Centre Robert Gerhard.

Amb la voluntat d'incentivar el coneixement i la il·lusió per la música clàssica entre els més petits l'OCT48 ha dut a terme nombroses iniciatives pedagògiques. Destaquen la seva tasca directe en el projecte "assaig obert" i els espectacles infantils propis "Telemann i la història d'en Quixot"; "El botó de Haendel"; "Popoff, un compositor despistat" i "Els quadres de Hartmann", els quals han estat programats per sales d'arreu de Catalunya.

Destaquen també col·laboracions amb directors com L. Heltay, J. Vila, M. Barrera, X. Puig, M. Thomas, B. Sargent, G. Comellas o J. Prats; solistes com M. Pintó, G. Claret, J. Domènech, D. Ligorio, V. Bronevetzky, M. Hinojosa, A. Pillai, A. Ventura, J. Palomares, I. Monar, A. Malikian, C. Arimany, D. Brlek. o K. Gleusteen i agrupacions com la Coral Cantiga, Coral Sant Jordi, Cor Enric Granados, el Cor de Cambra de l'Orfeó Català i Kimbala Percussions, entre molts d'altres.

Quim Térmens
concertino

L'OCT48 està dirigida des del violí per Quim Térmens, músic sabadellenc que rep la seva primera formació violinística de la mà d'Ofèlia Rodrigo i posteriorment estudia amb el violinista i mestre Gonçal Comellas amb qui es forma musicalment i realitza els seus estudis superiors. Ha rebut també classes magistrals dels violinistes Arkadi Futer i Michel Barta. És premiat, entre d'altres, amb el Primer Premi de les Arts (apartat de música del sgl XX, Premi Xavier Montsalvatge) atorgat per la Generalitat de Catalunya. En els seus anys de trajectòria ha impulsat la difusió i coneixement d'obres escrites per a cordes sent en l'actualitat un referent en aquest camp.

Ha estat membre de l'Orquestra de Cambra del Palau de la Música Catalana i de l'Orquestra de Cambra Gonçal Comellas. Actualment realitza el seu treball més cambrístic en el projecte Arcattia amb concerts per tot el país i Costa Rica i ha estat guardonat, entre d'altres, amb el premi Xavier Montsalvatge.

Autor de diversos espectacles infantils com Popoff, un compositor despistat, Els quadres de Hartmann, Històries de Tumbuktú, El botó de Haendel i Telemann i la història d'en Quixot; és autor també de diverses composicions per a orquestres de corda d'estudiants.

En el terreny pedagògic s'ha format amb personalitats com Sheila Nelson, Vaartan Manoogian i Mimi Zweig i és autor de diversos espectacles infantils. Desenvolupa la seva tasca docent al Conservatori de Música de Vic com a mestre de violí i director de les seves orquestres de corda i ha estat convidat en xerrades sobre pedagogia, jurat de concursos instrumentals i de cambra, director de trobades d'orquestres juvenils i com a mestre de violí al Curs Internacional de Música Principat d'Andorra. Actualment també és el director artístic del Festival BBVA de Música Religiosa de Vic.

Pablo Morales
director del cor

Nascut a Barcelona, va començar la seva formació musical a l'Escolania de Montserrat, on es va iniciar a l'estudi del cant, el piano i l'oboè. Va estudiar el grau de direcció, en l'especialitat d'orquestra, al Conservatori Superior del País Basc (Musikene). Els seus mestres de direcció d'orquestra han estat Xavier Puig, Arturo Tamayo i Jon Malaxetxebarria.

Durant els anys de formació, ha format part de nombrosos cors, com el Cor Jove Nacional de Catalunya, l'Orfeó Donostiarra, el Cor d'Òpera de Bilbao, Conductus Ensemble o el Bach Collegium Barcelona. Durant aquesta època, ha tingut l'oportunitat d'aprendre de les millors batutes internacionals, cantant sota la direcció de Simon Rattle o Tugan Sokiev, entre d'altres. També ha treballat sota la direcció de grans directors catalans com ara Salvador Mas, Josep Pons, Manel Valdivieso o Lluís Vilamajó.

Ha estat membre del World Youth Choir 2024, projecte primordial i d'excel·lència que reuneix cantants de tot el món, per tal de construir una xarxa de professionals i oferir una formació al més alt nivell per als seleccionats amb el propòsit de nodrir i formar el talent jove a nivell global.

Actualment, és codirector, juntament amb Miquel Villalba, del Cor de l'Òpera Popular de Barcelona. També és director del Cor femení Exaudio, d'Igualada, i del Cor Ecumènic de Barcelona. Ha estat director assistent de la Jove Orquestra Simfònica del Vallès.

Miquel Villalba
director del cor

Va iniciar els seus estudis musicals a l'escola Clau de Sons de la mateixa vila, els va ampliar a l'IEA Oriol Martorell de la mà de mestres com Mireia Datzira (piano) o Daniel Antolí (harmonia i anàlisi) cursant els estudis superiors de música a l'ESMUC a l'especialitat de Direcció de cor i orquestra amb els mestres Johan Duijck i Salvador Brotons. Allí va ser impulsor de l'Ensemble de música contemporània de la pròpia escola. Ha mantingut la formació pianística amb els mestres Adolf Pla (piano) i Joan Grimalt (reducció d'orquestra), i posteriorment ha culminat els estudis amb el Màster de Lied Victòria dels Àngels, també a l'ESMUC, sota el mestratge de Francisco Poyato , Assumpta Mateu, Josep Surinyac i Carmen Santamaría. El rol especialista és el de pianista d'assaig en produccions d'òpera (destacant la participació en projectes socials al Gran Teatre del Liceu o d'òpera contemporània amb el Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana) o corals (destacant la producció de la Missa en Si de Bach el 2022 amb el Balthasar Neumann Chor o diverses produccions amb el Cor Bruckner Barcelona i el Cor Zóngora). També ha centrat l'atenció en la música de cambra, especialment la vocal, i fa recitals lírics amb diversos cantants, com Marina Torra, Neus Llorens o Maria Jurado, així com de piano a quatre mans amb el pianista Gerard Morató. Dirigeix el Cor DaCapo de Tarragona i exerceix de director adjunt a l'Agrupació Polifònica de Vilafranca. Enriqueix la seva activitat musical amb música moderna i espectacles interdisciplinaris. Cal destacar l'espectacle de lied/teatre “Un mapa del cos” amb la soprano Marina Torra i el artista visual Mariona Ríos.

Aseel Massoud
soprano
Adina Caballé

Va començar a cantar música tradicional des de petita i va rebre formació vocal amb la soprano Arax Chikijian des de 2009. Des de 2015 viu a Barcelona, on va completar els seus estudis al Conservatori Professional amb Meritxell Olaya i al Conservatori Superior del Liceu amb Carmen Bustamante.

Ha guanyat diversos premis internacionals, com el primer premi al Verão Clássico 2024 a Lisboa, el premi del públic i el Premi Solista Mozart Requiem al Taranto Ópera Festival a Itàlia, i el premi especial al Concurs Internacional Corsica Lirica a França. També ha estat guanyadora de l'ImpulsACIMC per a nous intèrprets professionals a Catalunya, I el premi de 'figura internacional' a Siria.

En els últims anys, ha interpretat rols com Adina en L'elisir d'amore, Amore en Orfeo ed Euridice, Mimi en La Bohème, i Anna en Anna Bolena. Ha estat solista en diversos projectes internacionals, incloent el Festival Internacional de Música a Colòmbia, i la Òpera de Damasc, el Palau de la música, El palau de Congressos, entre altres. Ha col·laborat amb directors d'orquestra com Jordi Savall, Miquel Ortega, Josep Mindan, Manuel Valdivieso, Stefano Seghedoni, Sergi Vicente i altres.

A més de la seva carrera musical, és metgessa col·legiada a Barcelona, docent a la UAB i en Qatar, i ha fet un màster en Musicoteràpia a la UB. També és cofundadora de "Athrodeel", un projecte d'intercanvi cultural, i ha fundat diversos projectes educatius i artístics a Barcelona, Síria i Qatar.

Adrià Mas
tenor
Nemorino Aragall

Es va formar en art dramàtic al Col·legi de Teatre de Barcelona. Es va graduar al Conservatori Superior de Batxillerat de Barcelona en cant líric sota la tutela de la soprano Elena Copons. Entre les seves experiències professionals destaquen: Petite Messe Solennelle de Rossini, La Missa de la Coronació de Mozart, La traviata, interpretant el paper de Gastone, Suite of Myself de
Raquel García Tomás, estrenada a l'Auditori de Barcelona, i la missa Harmonimesse de F.J. Haydn, presentada al Festival d'Òpera de Vila-real, entre d'altres. Actualment, continua perfeccionant-se amb el mestre Eduard Giménez i la pianista Marta Pujol.

Xavier Casademont
barítón
Belcore Pons

Com a cantant solista, recentment va ser seleccionat i becat per Berlin Opera Academy el 2022 i el 2023 per debutar en el rol protagonista de Gianni Schicchi de l'òpera homònima de Puccini i el rol de Musiklehrer d'Ariadne auf Naxos de Strauss. Va debutar Leporello de Don Giovanni de Mozart el febrer del 2020 amb Opus Lirica a l'Auditori Kursaal Donostia.
Amb directors com Xavier Puig i Ortiz i Josep Miquel Mindan, entre d'altres, també va debutar altres rols operístics al Palau de la Música Catalana amb Novaria i l'Òpera Popular de Barcelona, com són Papageno de Die Zauberflöte de Mozart, Schaunard de La bohème de Puccini, Barone Douphol de La traviata de Verdi, Zúñiga de Carmen de Bizet, etc. L'any 2019 també va cantar Colline de La bohème de Puccini en un projecte de la Jove Orquestra Nacional de Catalunya sota la batuta de Manel Valdivieso.
Ha rebut classes i masterclasses de Montserrat Caballé (2015), Ainhoa Garmendia (2019), Felipe Bou (2018), Marzio Conti (2020), Alexandra Coku (2017), Carlos Aragó (2018), Àngel Òdena (2023) ... Va debutar al Gran Teatre del Liceu a l'octubre de 2017 amb la coproducció d'El Jove Barber de Sevilla de Gioachino Rossini, a la programació d'El Petit Liceu, com Ufficiale (i altres parts musicals) amb direcció artística de Danilo Rubeca i direcció musical de Daniel Gil de Tejada en més de 15 funcions en diferents temporades.

Joan G. Gomà
barítón
Dulcamara Montarsolo

Va estudiar al Barcelona Opera Studio, Amics Òpera Sabadell i Acadèmia Savall. Ha rebut classes de cant de Montserrat Caballé, Jaume Aragall, Isabel Penagos, Carlos Chausson, Fiorenza Cedolins, Raquel Pierotti, Francesca Roig, Roberto Accurso i María Gallego. Ha interpretat els rols operístics de Papageno (Flauta Màgica), Giorgio Germont (Traviata),
Marcello (Bohème), Belcore (Elisir d'Amore), Escamillo (Carmen), Sílvio (I Pagliacci). En sarsuela ha interpretat els rols principals de Luisa Fernanda, La Leyenda del Beso, La del Manojo de Rosas, La del Soto del Parral, Katiuska. En quan a oratori i cantates; Mesies de Händel, Passió segons Sant Mateu de Bach, Carmina Burana d'Orff, Oratori Nadal de Saint Saens, Petita Missa Solemne de Rossini, Requiem de Fauré. Ha treballat amb La Fura dels Baus i Comendiants. Guardonat amb el 3r premi al concurs Mirabent Magrans 2012, 3r premi masculí al Concurs de Cant de Logroño 2011, va ser un dels guanyadors del XIV Concurs Mirna Lacambra 2010. Ha cantat al Gran Teatre del Liceu, Deutsches Nationaltheater and Staatskapelle Weimar, Maestranza de Sevilla, Alter Oper Frankfurt y Park Inn by Radisson Uppsala.

Ayelén Seras
soprano
Gianetta de los Ángeles

Va iniciar la seva formació musical a l'Institut Domingo Zipoli de Còrdova, Argentina. Posteriorment, va estudiar cant al Conservatori Josep Maria Ruera de Granollers i va continuar el seu perfeccionament amb mestres particulars.

Des del 2002, està vinculada al món de l'òpera a través de la seva incorporació al Cor Amics de l'Òpera de Sabadell.

Com a solista, ha interpretat diversos rols en òpera i sarsuela, entre els quals destaquen Frasquita a Carmen de Bizet, Annina a La Traviata de Verdi, Lola a Cavalleria Rusticana de Mascagni i Francina a Cançó d'Amor i de Guerra de Martínez Valls.

Així mateix, ha participat com a solista en importants obres simfonicocorals, com Carmina Burana d'Orff, el Rèquiem de Mozart i el Rèquiem de Fauré, consolidant una trajectòria versàtil en el repertori líric i simfònic.

FRICANDÓ DE FESTA MAJOR
Maria Batlle

800 gr. de filet de vedella
400 gr. de tomàquets
4 bosses de moixernons secs
2 cebes (o una de grossa)
500 gr. de brou o un quart de pastilla
farina

Posar en remull els moixernons, en aigua freda, una bona estona.
La carn, tallada a daus grossets, es sala i es passa per farina. Fregir-la lleugerament amb oli en una cassola. Treure la carn.
En la mateixa cassola i el oli, sofregir la ceba tallada a rodanxes. Quan está daurada, afegir els tomàquets trossejats. Fer coure uns deu minuts; tirar-hi el brou calent, posar-hi la carn, colar la salsa, tornar-ho tot a la cassola, afegir els moixernons i deixar coure poc a poc deu minuts més.

ESPECTACLES D'ÒPERA POPULAR DE BARCELONA

Al Palau de la Música Catalana temporada 2024-2025:

Carmen, de G. Bizet
14/09/2024 - 18 h.
21/06/2025 - 20 h.

Orfeo ed Euridice, de G.W. Gluck
26/09/2024 - 20 h.

La traviata, G. Verdi
02/11/2024 - 18 h.
31/01/2025 - 20 h.
22/02/2025 - 19 h.
03/05/2025 - 18 h.

La flauta màgica, W.A. Mozart
06/01/2025 - 18 h.

L'elisir d'amore, G. Donizetti
12/01/2025 - 18 h.
22/03/2025 - 18 h.

*En gira**

Orfeo ed Euridice, G. Gluck
La flauta màgica, W.A. Mozart
Carmen, G. Bizet
La traviata, G. Verdi
L'elisir d'amore, G. Donizetti
Requiem, W.A. Mozart, *Joan Magriñá in memoriam*
Orquestra de guitarres de Barcelona
Homenatge a Paco de Lucía

*Consulta dates disponibles i formats a:
hola@operapopulardebarcelona.cat

SEGUEIX-NOS

Clica o escaneja el QR,
i deixa'ns la teva ressenya a Google.

Google Reviews ★★★★★

Segueix-nos!

Visitan's

www.operapopulardebarcelona.org